

men: Tror du, at det vil hjælpe, hvis du kommer på arbejde i en enkelt time? Eller sådan noget i den stil.

Alle ønsker jo at bevare deres tilknytning til arbejdsmarkedet, og derfor er den tidlige indsats så enormt vigtig.

Kl. 10:24

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 10:24

Leif Lahn Jensen (S):

Nu hjælper det jo ikke meget, at man kan ringe til den sygemeldte. Selvfølgelig kan man også det; man skal holde kontakt. Men det her drejer sig jo om, at det arbejdsmiljø, som er ude på de her arbejdspladser, også skal forbedres, for jeg hørte jo før ordføreren selv sige, at rigtig mange af de her syge bliver syge på arbejdsmarkedet. Derfor vil det da også være naturligt, at man så skal kigge på arbejdsmiljøet.

Jeg ved godt, at ordføreren vil sige, at det ikke har noget med det at gøre, men det her lovforslag omfatter jo fire love eller sådan noget. Når man laver et sådant lovforslag, må man da også tage stilling til arbejdsmiljøet på de her arbejdspladser. Der mener jeg, at regeringen og ordføreren må tage stilling til, om man skal gå ud og sikre de forhold i stedet for.

Kl. 10:25

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 10:25

Marion Pedersen (V):

Det mener jeg også at vi sikrer igennem anden lovgivning. Vi kan aldrig gardere os mod arbejdsgiverne, som er ligeglade med deres medarbejders helbred. Dem findes der desværre nogle af – heldigvis få, men de findes.

Det er altså sådan, at jo hurtigere man kommer tilbage på arbejde efter en sygdomsperiode, jo større er chancen for, at man beholder sin tilknytning til arbejdsmarkedet. Det, der er det ulykkelige, som det er i dag, er, at alt for mange får lov til at gå og være syge i fred. Det gælder også psykisk syge, som måske mange gange vil have glæde af at komme tilbage og snakke med nogle andre end måske lige familien om de problemer, de har, og dermed ville komme hurtigere ud af deres sygdom, uden at de skulle på fuld tid fra dag et, men måske bare successivt komme ind på arbejdspladsen igen.

Dette tiltag er altså, og det bliver jeg nødt til at understrege en gang til, lavet for at hjælpe syge mennesker tilbage til arbejdsmarkedet og

sørge for, at de beholder deres tilknytning til arbejdsmarkedet.

Kl. 10:26

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Det er hr. Lennart Damsbo-Andersens som ordfører.

Kl. 10:26

(Ordfører)

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Nu er det jo altid en god idé at starte en tale med at rose, hvis det ellers kan lade sig gøre, og jeg vil sige, at man ved første øjekast også kunne foranlediges til at rose regeringen for det lovforslag, der er fremsat her i dag. Men helt ærligt, når man nærlæser det, er det jo tydeligt, at der ikke er noget at rose for.

Lovforslaget har overhovedet ikke et eneste krav til arbejdsgiverne, der kan forbedre arbejdsmiljøet på arbejdspladserne. Det er et faktum, at en stor del af de, der bliver syge – faktisk en tredjedel af dem, der bliver syge – bliver syge af at gå på arbejde, og det er ikke rimeligt, at vi i dagens Danmark stadig står i den situation. Vi ved, at forebyggelse og krav til arbejdsgiverne virker. Det ville være på sin plads at stille krav til en øget indsats, specielt i de brancher, hvor vi ved, at der er en overproduktion af syge og nedslidte medarbejdere. Arbejdsgiverne bliver fredet, og det er de ansatte, der må tage både risikoen og straffen for at blive syge, og det er ikke acceptabelt.

Men det værste er, at regeringen endnu en gang jager de syge. For når vi snakker skattereforem, er det de rige, der belønnes, og de fattige og de svage, der straffes. Og det er nøjagtigt det samme, der sker i den her situation: Kommunerne bliver tvunget til at lave dødsyss aktivering af de syge for at få økonomien til at hænge sammen, og de sagesløse ansatte i kommunerne bliver tvunget til at behandle alvorligt syge helt umenneskeligt med krav om aktivering og indkaldelse til samtaler, selv om man er syg.

Er det en fantasi? Nej, det ved vi allerede er en virkelighed, vi kan jo se, at det sker ude i de 17 kommuner, hvor der i øjeblikket køres ulovlige forsøg. Der har været utallige historier i aviserne om folk, der bliver ringet op, selv om de er dødsyge af kræft, og spurgt om deres fremtidsplaner, selv om de er midt i en kemoterapi. Det er jo situationer, der er fuldstændig uacceptable, og det vil vi i Socialdemokratiet ikke stå model til.

Regeringen og ministeren viser i det her lovforslag deres sande ansigter: De syge er et frit